

A rendezvénysorozatot a II. kerületi Örmény Kisebbségi Önkormányzat és az Erdélyi Örmény Gyökök Kulturális Egyesület szervezi és rendezi. A rendezvénysorozatot a Fővárosi Közgyűlés Kisebbségi, Emberi Jogi és Vallásügyi Bizottsága Esélyegyenlőség Alap, a Humanitás Civitatis Alapítvány, valamint a Budapesti Örmény Kisebbségi Önkormányzatok Társulása támogatja.

Mindenkit szeretettel várunk!

Dr. Issekutz Sarolta elnök

* * *

A XIII. kerületi Örmény Kisebbségi Önkormányzat június 9-én, vasárnap 14 órától mindenkit szeretettel vár a Nemzetiségek Fesztiváljára, amelyen a kerület 8 kisebbsége mutatkozik be. Ételbemutató, kézműves bemutató és nemzetiségi táncház mellett 16 órakor kezdődik a nemzetiségi gálaműsor. A kerületi örmények műsorán fellép *Szárkiszján* Adám (szintetizátor), *Yengibarjan Dávid* (harmonikaművész) és a Debreceni Örmény Amatőr Gyermekek Táncegyüttes. Mindenkit szeretettel vár

Füleki Balázs, elnök

* * *

Idén június 15-én lesz a Világosító Szent Gergely búcsú Szamosújváron

* * *

A halk Tüzes *avagy szemüvegjavítás*

Tüzes Bálintot, a nagyváradi tanárt, újságírót tavaly szeptemberben ismerhették meg azok a budapesti, magyarországi magyarörmények, akik hallgatóként, vagy előadóként részt vettek az „Örménymagyarok, akik hatottak, alkottak, gyarapították, hogy a haza fényre derüljön, s kincses legyen” címmel tartott IV., Jubileumi Konferencia alkalmával, Kolozsvárott.

Bálint azért érkezett a konferenciára, hogy tudósítást vigyen, első kézből, Nagyváradra. (A konferenciáról írott beszámolóját - Többszörös kötődés, Erdélyi Napló, 2001. szeptember 25-i száma - az EÖGYKE-füzetek 2001 novemberi számában közöltük.)

De - hadd nevezem így, szeretetből - Tüzes tanár úr mozgékony, tevékeny lélek: egyszerre tanár és agresszív tudósító. Persze, hogy agresszív, tudósítóként mindenkitől mindent meg kell kérdeznie, mindent ott kell lennie, másként lemarad s tudósítása csak látszattá válik. De Bálint nem a látszatok embere.

Bálint mai kiszólás szerint ott van, s még akkor is, amikor nincs ott. Történt, hogy szeptember 16-án, vasárnap reggel Kolozsvárról Szamosújvárra mentünk, érdeklődők, résztvevők, előadók, szervezők, erdélyiek s magyarországiak, igyekeztünk a szamosújvári örménykatolikus templom szentmiséjére. (Ezen a misén - mint aztán kiderült - olyan szépen énekelt saragánokat a helyi női kórus, amilyent ritkán hallani. Még az esősen kezdődő vasárnap reggel is napfényes délelőtté változott s bizonyos vagyok abban, hogy ezt a szamosújvári templomi női kórus csalta elő, sőt, nagyszerű előadásával, amellyel az istentisztelet, a mise hangulatát emelte, kikövetelte az égiektől, hogy a válaszüti látogatás Kallós Zoltán portáján-múzeumban, és a Szongott Kristóf emléktáblánál a koszorúzás már napfényben történjék, míg aztán ebéd után a Téka székházában sor került a konferencia záróülésére.

Válaszüton Tüzes Bálint nagyváradi tanár és újságíró nem volt jelen. A Szongott-emléktábla koszorúzásán sem. Tüzes tanár úr ugyanis a mise közben, a szamosújvári templomból eltűnt, hogy aztán kora délután a Téka-beli záróülésre megjelenjen.

Nekem ugyanis „combnaktörést” szenvedett a szemüvegem s ez a Kolozsvárról Szamosújvárra vezető rövidke úton derült ki. Bálint tanár úr kikapta a kezemből a használhatatlan jószágot; én hiába mondtam, hogy két nap múlva Budapesten megjavíttatom, ő tudta, hogy aznap délután még egy könyvismertetéssel tartozom a konferenciának s ez fontosabb... vasárnap délelőtt nekivágott, nem tudom, hol volt, nem tudom, kit rángatott el a vasárnapi lustálkodásból, a sör és a tévé mellől. Csak azt tudom, hogy fél órával a tervezett könyvismertetés előtt megjelent a megjavított szemüveggel. Hogy s mint csinálta? Maradjon az ő titka, én az orromra illeszthetem a pápaszemet, hogy értelmesen felolvashassam könyvismertetésem s ne csak a szemem erőltessem.

No: ez Tüzes Bálint, az örmény származású, nagyváradi tanár úr, akinek most éppen 2001 decemberében Nagyváradon megjelent verseskötetét tartom a kezemben.

De ez így nem elégséges: a kötethez ugyanis mellékeltek egy CD-t, amelyen a költő elmondja - némi zenei alákeveréssel - a közölt verseket.

Jól teszi, s ez egyéni megjegyzés, a kritikus egyéni ízlése: amikor ugyanis meghallgatom a CD-t, jó néhány vers értelmezése megváltozik a számomra, úgy érzem, jobban értem Tüzes Bálint költő szándékát. Hiszen ő saját verseit mondja a hangfelvételen.

Névvel csak kabaréban illik játszózni, s ezt nem akarnám, mégis azt kell mondanom a kötet olvasán-hallatán: ez a Tüzes nem tüzel, nem gyújt tüzet, még kevésbé gyújtogat - pedig az manapság divat - „csak” melegít.

Másként fogalmazva: egy Tüzes Bálint nevű ember Nagyváradról ugyanazokkal a problémákkal küszködik, amelyekkel a világnak ezen a táján többnyire küszködünk. Csupa fájdalom, csupa kétség, amit tapasztal önmaga körül, és csupa igyekezet, hit.

*rohant a vér dörömbölt szíved
álltunk mint kiket egy kéz kivett
minden zajból a rohanásból
közel voltunk mégis távol
miként két
egymás fölötti faág*

- mondja a kötet címadó versében, az *Eletfaárnyék*-ban.

Végül is: ki ez a szelíd Tüzes Bálint?

Egy ember, vágyakkal, reményekkel és igyekezettel, akarással teli. És ez valami, több, mint első halásra gondolnánk. Tessék csak felidézni a világunkat előzőnlő, húsz- vagy ötvenéves rideg emberek tömegét, akik elhiszik, hogy még semmit sem tettek, csak nyomták a szöveget, de már megérdemlik...

Tüzes Bálint abba a - lassanként védetté nyilvánítható, mert kiveszőben lévő - fajtaba tartozik, amelyik szeretné úgy érezni, hogy megérdemli. S ezért meg is tesz mindent. Így aztán meg is érdemli: akad kínja, szenvedése és a megszolgált jutalma, azaz az olvasó öröme.

A szép kiállítású könyvet Holló Barna tervezte és illusztrálta; megjelent a nagyvárad Europrint Kiadónál.

dcs

* * *

Dr. ZAKARIÁS JÁNOS (1867-1945)

Brassóban született 1867. szept. 12-én, Zakariás Sándor és N.N. gyermekeként. Középiskoláit szülővárosában, jogi tanulmányait a budapesti egyetem jogi karán végezte el, ahol ügyvédi oklevelet szerzett. 1892-től Brassóban folytatott ügyvédi gyakorlatot, ahol egyebek mellett a magyar-örmény közösség ügyeit is felvállalta, de részt vett annak kulturális mozgalmaiban is. Támogatta a brassói dalárdát, ahol még számos szépvízi származású magyar-örmény is jelen volt akkoriban. A brassói Magyar Újság szerkesztője, az EKE Brassó megyei elnöke (1900-1903) és később alelnöke (1904-1910) volt. Mint a dualizmus kori parlament politikusa, a Magyar Képviselőház tagja volt 1906-1911 között (ő az első szépvízi köztudós örmény származású magyar politikus és közéleti személyiség a Magyar Parlamentben).

Brassó megyében, e nemzetiségi többségű vármegyében kiváló harcosa volt a magyar állameszmének, s ez eszme védelmére szerkesztette a Brassói Újság és a Brassó megyei Hírlap c. lapokat. Tevékenyen részt vett az országos ügyvédi mozgalmakban, mint a kamara titkára. Titkára volt az „EMKE” brassói osztályának, elnöke a brassói torna- és vívóegyesületnek, valamint a brassói iparos-íjak egyesületének is, amely az ő vezetése alatt sikeres iparkiallítást is rendezett. Rövid ideig elnöke, majd alelnöke volt az ERDÉLYI KÁRPÁT EGYESÜLETNEK. Tevékenyen részt vett az 1902-es tusnádi székely kongresszuson is, és mint Brassó város képviselőtestületének tagja, az erdélyrészi magyarság ügyeinek lelkes szószólója. A kovásznai kerület mandátumával lett tagja a Magyar Képviselőháznak 1906-ban egészen 1911-ig.

1892-ben nősült, neje Tutsek Irma (1872-1944), a neves író, Táboriné Tutsek Anna testvére volt. Ebből a házasságból születtek: Irma (1893- ?), János (1895-1967), Árpád (1898-1971) és G. Sándor (1901-1964) nevű gyermekei.